

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra HVEDEDYNGER [undertitel]

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen09val-shoot-idm140624411810160.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

Hans Brix lagde ud i *Nationaltidende* (Morgen, 9.9.1930, sign. H. B.). Han citerer og nærlæser indledningsdigtet og må konkludere, at han har svært ved at tyde *den Slags Dunkeltale*. Med vanlig sans for ordspillet og apropos hvededyngerne undrer han sig over, at SC anbringer en saa forsvarlig Slaa for Kornkammeret, som Digtet virkelig i sig selv er. Dette er virkelig ikke at sprede Guldkorn. Indvendingen udvides til at omfatte andre af samlingens digte, men alligevel er HB dog stadig betaget af deres smukke og særegne lyriske Tone, der er uforandret, trods Aarene. Deri er [imidlertid] intet usædvanligt. Alle Digtere med Særpræg danner sig efterhaanden en Teknik, der tillader dem endnu i Alderdommen at efterspille deres Ungdoms Melodier. Claussens særpræg er her den virkelige, meget bedaarende Ynde, som hans Manér besidder - en ynde, som HB senere karakteriserer som *Skønheds-Etik og Nydelses-Religion* - og som han tilsyneladende tager afstand fra. Selv har han dog en rem af huden, når han om *Hendes Kjoler* kan hævde, at der dog er en *Billedvirkning i dem - en Toilettevurdering af megen Forfinelse*. I modsætning hertil ville de fleste erklære digtet for *noget uvedkommende Tøjeri*. Alt i alt forholder HB sig ironisk distanceret til bogen; kun de digte - og især *Høvdingdød* - som er farvet af alderdommens ro og alvor, har han respekt for. Afslutningsvis skal nævnes hans omtale af forsidedekorationen: *en mægtig, saftig skraabrun Piamase, benævnet "litografisk Skitse af S. Claussen: Grubleren"*. Som om der ikke var nok at falde i Staver over indeni Bogen!